ВѢСТНИКЪ
ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1913. Выдано 31 сѣчня Ч. І

Ч. 1.

Ч. 7754/12. В справѣ плянôвъ церквей.

Въ послѣдныхъ рокахъ здвигнено въ нашôй Епархіи значне число новыхъ церквей. Тую вельми потѣшаючу прояву належить пôднести зъ тымъ бôльшимъ признанємъ и зазначити єи тымъ сильнѣйше, що въ часахъ пôдъ економічнымъ зглядомъ такъ критичныхъ и мимо подекуды для Церкви напрямôвъ такъ ворожихъ, нашь, загально незасôбный, нарôдъ складає однакъ радо свои лепты на церковь, що кожда парохія уважає точкою своєи реліґійнои ревности и громадскои гордости построити у себе церковь.

Тй церкви суть доказомъ глубокои вѣры нашихъ людей и они будуть для грядучихъ поколѣнь давати свѣдоцтво побожности, ревности та дбалости о душевнй потребы и реліґійнй идеалы.

Будынокъ церковный, храмъ живого Бога на земли, мусить однакъ вызначати ся властивымъ собѣ способомъ будовы, естетичнымъ выглядомъ, вôдповѣдати духови реліґійности та въ кôнци, увзглядняти принятй прикметы и традиціи стыльовй.

Не вôдказує ся нынѣшнымъ церквамъ красы, велике ихъ число має свôй артистичный смакъ, треба однакъ сконстатувати, що церкви теперъ будованй переважно ставлять ся въ стылю вытворенôмъ штучно, котрый затирає значно прикметы стылю нашихъ деревляныхъ церкьей. Давнй деревлянй церкви зъ ихъ

пытомымъ выглядомъ, зручностію будовы и артистичнымъ смакомъ пôдупадають и уступають, а въ мѣру того множать ся на ихъ мѣсце церкви, якй выглядомъ своимъ часомъ далеко вôдбѣгають вôдъ красы и формы попередныхъ.

Розумѣє ся, що не було бы вказанымъ зôрвати цѣлкомъ зъ тымъ всѣмъ, що теперѣшнй пляны церквей подають або держати ся невôльничо давныхъ взôрцѣвъ; певну свободу мусить ся полишити, бо тôлько тогды єсть можливе творенє и образованє стылю.

Зъ давного, готового, загально принятого треба задержати то, що артистычне и що найкрасше, а до того достроити свѣжо помысленй подробицѣ, все ôднакъ при захованю головныхъ чертъ нашого церковного стылю и навязаню до давныхъ стыльовыхъ традицій.

Именно розходить ся о тоє, щобы не допустити до вытворюваня натягненыхъ безъ мысли новостей анѣ до бездушного, одностайного шаблёну, котрый на жаль переважає теперъ, але щобы при всѣй можливôй рôжнородности зберегти єднôсть.

Предкладанй тутъ до затвердженя пляны церквей суть въ переважнôмъ числѣ взорованй на однôмъ и тôмъ самôмъ шаблёнѣ и выглядають якъ бы копіѣ одного оригіналу. Очевидно вôддає ся выготовленє плянôвъ людямъ нефаховымъ, котрыхъ робота ограничає ся до вôдкопіованя готового шаблёну, якй мають пôдъ руками або передъ очима, а якй неразъ єсть зовсѣмъ чужй нашому церковному стылеви.

Въ интересѣ збереженя прикметъ нашои рôдкои, у насъ принятои церковнои архитектуры, котрои артыстична краса и вартôсть знатоками штуки вôдъ давна ствердженй, — заряджує ся, щобы Всч. оо. парохи и П. Т. Комітеты парохіяльнй вôддавали вытотовленє плянôвъ церквей лише людямъ фаховымъ, въ тôмъ напрямѣ знатокамъ, а при тôмъ щобы ставили до архітектôвъ выразно домаганя узглядняти при плянахъ прикметы нашого стылю, взорувати ся на церквахъ нашихъ, у насъ зъ давенъ давна удомашненыхъ, такъ намъ добре звѣстныхъ и такъ гарныхъ, а закидати несмачный, хочь, на жаль, розширеный теперъ, шаблёнъ.

Всч. оо. Деканы обговорять тую справу на найблизшôмъ соборчику.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 24. грудня 1912.

Ч. 2.

Ч. 9460 12. О пошанованю забыткôвъ архітектоничныхъ церквей.

Высока ц. к. Президія Намѣсництва рескриптомъ зъ дня 26. падолиста 1912 ч. 13982/орд. звернула увагу на се, що: »мимо кôлькократныхъ заряджень

и поучень нема въ краю належитого пошанованя забытков̂ъ архітектонічныхъ, а демольоване особливо деревляныхъ церквей и костелов̂ъ не тôлько не устає але що гôрше, прибирає щоразъ ширшій розмѣры«.

Щобы и нефаховымъ одиницямъ подати поученє що до ваги пошанованя и береженя старинныхъ, своєрôдныхъ деревляныхъ церквей, прислала Высока Президія ц. к. Намѣсництва достаточне число брошуры Дра Таддея Спісса ц. к. комисара повѣтового: „Wykaz drzewnianych kościołów i cerkwi w Galicyi“ для розôсланя тыхже кождому Всч. парох. урядови. Брошуры тіи рôвночасно высылає ся до всѣхъ урядôвъ цеканальныхъ въ цѣли доручѣня всѣмъ оо. настоятелямъ парохіи и самост. сотрудникамъ.

Звертаючи на згаданый предметъ увагу Всеч. Духовеньства, поручає ся Всч. оо. Деканамъ при соборахъ декан. справу тую обговорити.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.
Перемышль, дня 8. сѣчня 1913.

Ч. 3.

Ч. 10144/12. Конкурсъ на опорожнену парохію Сокаль, ц. к. наданя, дек. Сокальского.

Понеже дочерна Поториця, приналежача до матернои парохіи Сокаль, внесла до Еп. Консисторіи прошенє о вылученє єи изъ звязи зъ парохією Сокаль и утворенє зъ неи самостôйнои посады душпастырскои, для того парохія Сокаль въ цѣли обсадженя єи парохомъ выставляє ся поновно на конкурсъ зъ речинцемъ до 28. лютого 1913.

Всч. оо. кандидаты, котрій будутъ убѣгати ся о тую парохію, винній до своихъ прошень долучити писемну заяву, що годять ся на вылученє дочернои Поториця вôдъ матернои Сокаль. Всч. оо. кандидаты, котрій при першôмъ конкурсѣ внесли були прошенє о тую парохію, винній теперъ додатково до своихъ попередныхъ прошень — если и дальше рефлектуютъ о тую парохію, — предложити писемну заяву, що годять ся на вылученє доч. Поториця вôдъ мат. Сокаль. Прошеня безъ свѣдоцтвъ потребныхъ при поданяхъ цѣс. якъ также прошеня, котри бы по 28. лютого 1913 тутъ вплынули, будутъ яко безпредметовій зверненій безуспѣшно.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.
Перемышль дня 28. сѣчня 1913.

Ч. 4.

Ч. 305 Предложенє невінкульованыхъ цѣнныхъ ефектôвъ въ парохіахъ находячихъ ся.

Дôйшло до вѣдомости Еписк. Консисторіи, що въ декотрыхъ парохіяхъ

находятся цѣннӣ ефекты, призначенӣ на публичнӣ, церковно-парохіяльно-добродѣйнӣ цѣли а не суть вінкульоваными.

Для убезпеченя такихъ фондôвъ конечно належить таковӣ цѣннӣ ефекты вôдповѣдно завінкульовати. Въ тôй цѣли поручає ся Всеч. духовеньству епархіяльному, щобы въ мовѣ будучӣ невінкульованӣ цѣннӣ ефекты якогонебудь рода безпроволочно ту предложило зъ точнымъ поясненємъ, зъ якого жерела и коли повставъ дотычный цѣнный ефектъ? на яку цѣль єсть призначеный? и чи въ инвентарѣ парохіяльнôмъ єсть вписаный?

Всеч. оо. настоятелѣ деканатôвъ при візитаціяхъ деканальныхъ пересвѣдчатся, чи тому зарядженю удоволено, евентуально о тôмъ ту донесуть.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль дня 13. сѣчня 1913.

Ч. 5.

Ч. 608/12. О уставѣ церковнôмъ.

Надôсланый ту дня нынѣшного »Короткій уставъ церковный на годъ 1913«, одобреный гр. к. Митроп. Ординаріятомъ въ Львовѣ и тутешнымъ Еп. Ординаріятомъ а выданый накладомъ Впреосв. и Всесв. Митроп. Ординаріяту, розсылає ся до кождого гр. к. Уряду парохіяльного тутешнои Епархіи.

Звертає ся увагу Всеч. епархіяльного духовеньства на одобренє сего устава а именно, що вôнъ має обовязовати всѣхъ священикôвъ Львôвскои и Перемыскои Епархіи, що Богослуженія въ всѣхъ церквахъ тыхже Епархій тôлько пôсля сего устава вôдправляти ся мають.

Належитôсть за сей уставъ церк. въ квотѣ 50 сот. Всеч. оо. душпастырѣ зволятъ побрати зъ скарбоны матерной церкви и безпроволочно бодай марками почтовыми переслати до свого Уряду деканального. Всеч. оо. деканы зволятъ найдальше до кôнця марта с. р. належитости зъ цѣлого деканату ту предложити въ цѣли пересланя Всесв. и Впр. гр. к. Митроп. Консисторіи въ Львовѣ.

Рôвножъ поручаєся, щобы оо. душпастырѣ до кôнця червня кождого року посредствомъ свого Уряду деканального предкладали ту замовленя, кôлько примѣрникôвъ »устава церковного« на слѣдуючій рôкъ для своеи парохіи потребовати будуть? щобы завчасу можна усталити скôлькôсть замовленя устава.

Въ кôнци зъ покликомъ на тутешне рѣшенє зъ 24. жовтня 1012 Ч. 8163 (Ч. XII. Вѣстн. еп. зъ р. 1912 стор. 129) поручає ся залеглости за уставъ церк. зъ р. 1912 чимъ скорѣйше предложити для остаточного вырôвнаня рахункôвъ зъ Всесв. и Впр. гр. к. Митр. Консисторією въ Львовѣ.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль дня 24. сѣчня 1913.

Ч. 6.

Ч. 475. Въ справѣ громадскихъ радъ сиротиньскихъ.

Президія ц. к. вызшого Краєвого Суду въ Львовѣ зъ дня 11. сѣчня 1913. Ч. През. 211|26. Р. С./13 повѣдомляє Еписк. Ординаріятъ, що рескриптомъ своимъ зъ дня 12. вересня 1912. Ч. През. 26466/26 выданымъ до президіи ц. к. суду краєвого въ Львовѣ и президіи ц. к. судôвъ окр. въ Перемышли, Самборѣ и Сяноцѣ вôзвала пôдчиненй собѣ начальництва ц. к. Судôвъ повѣтовыхъ, щобы они по мысли розпорядженя вôдносячихъ ся до креованя и до складу громадскихъ радъ сиротиньскихъ, чували надъ тымъ, щобы на будучнôсть кождоразовый парохъ безъ рôжницѣ обряду, яко входячій силою свого уряду въ складъ громадскои рады сиротиньскои бувавъ безуслôвно запрошуваный на поодинокй засѣданя дотычнихъ радъ сиротиньскихъ и то безъ взгляду на тоє, чи парохъ мешкає въ тôй мѣсцевости, котра єсть законнымъ осѣдкомъ рады сиротиньскои, чи въ иннôй якôй мѣсцевости. Надѣючи ся, що тымъ способомъ усунена зôстане головна перешкода, яка многихъ Всч. ОО. душпастирôвъ встримувала вôдъ живого заинтересованя ся тою гôдною особлившои уваги и ревности институцією суспôльною, Еписк. Ординаріятъ зъ покликомъ на свои розпорядженя зъ дня 17. сѣчня 1907 Ч. 7182/906 (Ч. I. Вѣстн. Еп. зъ р. 1907) и зъ дня 12. червня 1912 Ч. 3560 (Ч. VI. Вѣстн. Еп. зъ 1912) поновно поручає якъ найгорячѣйше всему Всч. Духовеньству попирати старяня ц. к. судôвъ повѣтовыхъ въ выконуваню ревнои опѣки надъ малолѣтными и невласновôльными особами въ своѣй парохіи, хоронити ихъ передъ несовѣстнымъ вызискуванємъ и чувати надъ ихъ религійно-моральнымъ поведенємъ, чимъ сповнитъ свôй обовязокъ душпастирскій а заразомъ и актъ християньскои любови для найбѣднѣйшого ближнього свого. Всч. ОО. Деканамъ пригадує ся ихъ обовязокъ выданый имъ тут. розпорядженємъ зъ дня 12. червня 1912. ч. 3560 чувати надъ працею поодинокихъ ОО. душпастирôвъ въ тôмъ взглядѣ, и предкладати ту що року точнй справозданя зъ выразьнымъ зазначенємъ особенныхъ заслугъ деканального духовеньства на тôмъ поли.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль дня 27. сѣчня 1913.

Ч. 7.

Ч. 10084/12. Въ справѣ збираня датковъ на здвигненє въ семинарицкôмъ огородѣ памятника б. п. Іерея Маркіяна Шашкевича.

Питомцѣ Львôвскои духовн. Семинаріи внесли посредствомъ Всч. Ректорату прошенє о дозвôлъ збираня датковъ на здвигненє въ семинарскôмъ огородѣ памятника бл. п. Іерея Маркіяна Шашкевича.

Прихиляючи ся до сего прошеня пересылає ся зъ нинѣшнымъ числомъ

Вѣстника печатану вôдозву Выдѣла читальнѣ згаданыхъ питомцѣвъ и поручає Всч. Духовенству поперти материяльно здѣйстненє здвигненя памятника первому писателю, що розбудивъ на Галицкой Руси любовъ до рôднои мовы.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 27. сѣчня 1913.

Ч. 8.

Ч. 9838/12. Поручає ся книжки Впр. о. Пралата Ізидора Дольницкого.

Впр. Пралатъ Ізидоръ Долницкій выдавъ церковною мовою уложенй слѣдуючй книжки: 1) Служба св. Іосифу Обручнику, 2) Служба Сердцу Іисусовому 3) Акафистъ св. Іосифу Обручнику, 4) Акафистъ св. Іоакиму и Аннѣ.

Книжки пôдъ 1, 2 и 3 стоять по 1 Кор., пôдъ 4, 20 сот. пôдъ 5, 30 сот. Крôмъ того выдавъ о. Пралатъ 1) Акафистъ до Сердця Іисуса Сладчайшого 2) о Братствѣ Воведенія въ Храмъ Пр. Богородицы и о честнотахъ Пресвятои Богородыцы за цѣну 10 Кор.

Всѣ тй книжки можна купити въ Монастири Преп. ОО. Василїянъ въ Жовквѣ и поручають ся Всч. Духовеньству.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 27. сѣчня 1913.

Ч. 9.

Ч. 464. О замовленяхъ робôтъ церковныхъ.

Ц. к. Намѣсництво зъ дня 13. сѣчня 1913 Ч. XIV. 3532 удѣляє слѣдуюче до вѣдомости:

„Die Zentral-Kommission für Denkmalpflege hat über eine ihr von beachtenswerter Seite zugekommene Mitteilung auf die von der Münchener Firma Max Leser in Oesterreich entfaltete Reklame für die Erlangung von Aufträgen zur Herstellung von kirchlichen Einrichtungsgegenständen, zur Ausmalung von Kirchen und Durchführung kleinerer oder mittlerer Kirchenbauten, die h. o. Aufmerksamkeit gelengt.

Wie die Zentral-Kommission aus den von dieser Firma verbreiteten Ankündigungen schliesst, scheint die Firma nur künstlerisch minderwertige Fabrikswaare zu erzeugen, die die ästhetische Erscheinung unserer Gotteshäuser verunstalten würde. Ausserdem berge diese Reklame die Gefahr einer empfindlichen Schädigung der leistungsfähigen inländischen Künstler und Gewerbetreibenden in sich.“

Поручає ся при замовленяхъ на иконы, ризы церк., утваръ церковну и будову престолôвъ, иконостасôвъ и т. п. увзглядняти свои туткраєвй силы и выробы.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль дня 27. сѣчня 1913.

ХРОНИКА.

Въ пропозицію приняті.

Ч. 4932/12. На парохію Дворцѣ. 1. Кордасєвичь Анатоль. 2. Менциньскій Антоній. 3. Круликовскій Іосифъ. 4. Константиновичь Емиліянъ. 5. Струсевичь Александеръ. 6. Солтикевичь Орестъ. 7. Шемердякъ Іоанъ. 8. Лаврецкій Василій. 9. Сѣнкєвичь Александеръ. 10. Савчакъ Викторъ. 11. Пясецкій Левъ. 12. Трешневскій Емиліянъ. 13. Сиротиньскій Орестъ. 14. Хилякъ Анатоль. 15. Падохъ Георгій. 16. Ґоцкій Алексей. 17. Левицкій Ілія. 18. Адріяновичь Леонтій, 19. Кончило Вікторъ.

Ч. 10134/12. На парохію Теглôвъ: 1. Тарасовичь Іоанъ. 2. Ґôрнякъ Михаилъ. 3. Лѣщиньскій Іосифъ.

Ч. 10135/12. На парохію Звôръ: 1. Ладижиньскій Романъ. 2. Грушкевичь Теодоръ.

Ч. 10136/12. На парохію Пелня: 1. Дуркотъ Александеръ. 2. Баницкій Іосифъ. 3. Ковальчинъ Іоанъ, 4. Ґеньсьорскій Юрій. 5. Гробельскій Михаилъ. 6. Поляньскій Богданъ. 7. Присташь Юліянъ. 8. Сембратовичь Юліянъ. 9. Ничай Стефанъ. 10. Тарчанинъ Михаилъ. 11. Гавришкевичь Ілія. 12. Прокуратъ Михаилъ. 13. Лазурко Петро. 14. Маланякъ Стефанъ.

Ч. 10137/12. На парохію Мацина велика: 1. Исайчикъ Романъ. 2. Маланякъ Стефанъ.

Ч. 10138/12. На парохію Куличкôвъ: 1. Грушкевичь Теодоръ. 2. Лѣщиньскій Іосифъ.

Ч. 10140/12. На парохію Порѣче грунтъ: 1. Грушкевичь Теодоръ. 2. Боднаръ Володимиръ. 3. Лѣщиньскій Іосифъ.

Ч. 10142/12. На парохію Либохора: 1. Габлиньскій Петро. 2. Каламунецкій Петро, 3. Присташь Юліянъ. 4. Вахнянинъ Омелянъ. 5. Лазурко Петро. 6. Бѣласъ Михаилъ. 7. Маланякъ Стефанъ.

Ч. 10146/12. На парохію Бѣла: 1. Брунець Алексей. 2. Кошель Іосифъ. 3. Козенка Алекс. 4. Тарчанинъ Михаилъ. 5. Исайчикъ Романъ.

Ч. 1048/12. На парохію Завадка: 1. Паппъ Орестъ. 2. Каламунецкій Петро. 3. Тимчишинъ Михаилъ. 4. Лопатякъ Николай. 5. Сембратовичь Любомиръ. 6. Ковальчинъ Іоанъ. 7. Кончило Викторъ. 8. Присташь Юліянъ.

Ч. 10149/12. На парохію Щуткôвъ: 1. Лесакъ Іоанъ. 2. Ничай Стефанъ. 3. Кошель Іосифъ.

Ч. 10147/12. На парохію Злоцке: 1. Дороцкій Михаилъ. 2. Ковальчинъ Іоанъ. 3. Чайковскій Теофиль.

Ч. 9236/12. Всч. о. Ковальскій Іоанъ парохъ въ Ваневѣ именованый орд. шк. Комисаремъ для школъ дек. Белзкого на мѣсце увôльненого на власне прошенє вôдъ той довжности Всеч. о. Плешкевича Іоана пароха въ Боратынѣ.

Презенты получили.

Ч. 10143/12. о. Кончило Вікторъ на парохію Лукове.

Ч. 231. о. Сембратовичь Любомиръ на парохію Завадка дек. Лѣского.

Ч. 277. о. Лесакъ Іоанъ на парохію Щутковъ.

Ч. 376. о. Бѣласъ Михаилъ на парохію Либохора.

Ч. 458. о. Маланикъ Стефанъ на парохію Мацина вел.

Ч. 586. Ладижиньскій Романъ на парохію Зворъ.

Ч. 443. о. Онышкевичь Стефанъ на парохію Купновичи.

Вôдличія крылошаньскі получили.

Ч. 7550/12 о. Козловскій Володимиръ парохъ въ Поворознику.

Ч. 8078/12. о. Яворскій Іоанъ парохъ въ Стрѣлбичахъ.

Ч. 8161/12. о. Слоньскій Антоній парохъ въ Михалевичахъ дек. Дрогобыцкого.

Ч. 9870/12. о. Макаръ Антоній парохъ въ Олешичахъ.

Увôльненє вôдъ испыта конкурсового получили.

Ч. 7841/12. о. Кузьмакъ Михаилъ парохъ в Яворнику рускôмъ.

Ч. 8579/12. Волосяньскій Іоанъ парохъ въ Краковци.

Завѣдательства получили.

Ч. 9769/12. о. Левицкій Іоанъ въ Татарахъ.

Ч. 9780/12. о. Чичула Іоанъ въ Устрикахъ горѣшныхъ.

Ч. 9788/12. Лѣщиньскій Іоанъ получивъ сопомочництво въ Тустановичахъ.

Каноничну институцію получили.

Ч. 1. Всч. Саламонъ Викторъ на парохію Пилы (въ дорозѣ замѣны.)

Ч. 2. Всч. Саламонъ Онисимъ на парохію Воробликъ кор. (въ дорозѣ замѣны.)

Ч. 41. Сѣкора Николай на парохію Добра шляхоцка.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.
Перемышль дня 26. сѣчня 1913.

Ал. Зубрицкій
Канцлеръ.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

Накладомъ Еп. гр. кат. Консисторіи въ Перемышли. Зъ печатнѣ гр. кат. Капітулы въ Перемышли.